

عنوان مقاله:

ارزیابی کمی وضعیت بیابان زایی با استفاده از مدل مدالوس و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: دشت شمیل- استان هرمزگان)

محل انتشار:

فصلنامه سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی در منابع طبیعی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امیر پلهم عباسی - مربی دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

حبیب اله امانی - اداره کل منابع طبیعی استان هرمزگان

مجتبی زارعیان - اداره کل منابع طبیعی استان هرمزگان

خلاصه مقاله:

امروزه بیابان‌زایی به عنوان یک مشکل اساسی در خیلی از نقاط دنیا مطرح می‌باشد. یکی از روش‌ها برآورد میزان بیابان‌زایی، مدل مدالوس می‌باشد. در این تحقیق شدت بیابان‌زایی دشت شمیل در شمال شرقی شهرستان بندرعباس که یکی از مراکز عمده کشاورزی استان هرمزگان می‌باشد، با استفاده از مدل مدالوس مورد ارزیابی قرار گرفته است. بدین منظور ابتدا چهار معیار (اقلیم، خاک، پوشش گیاهی و مدیریت) و معیار منطقه‌ای آب زیرزمینی که در روند بیابان‌زایی منطقه مؤثر بوده، انتخاب گردید. برای هر کدام از معیارها در مدل مدالوس شاخص‌هایی تعریف شده است. لایه‌های اطلاعاتی شاخص‌های مربوط به هر یک از معیارها با استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی در نرم‌افزار ArcGIS@9.3 تهیه شد. این اطلاعات بر اساس روش مدالوس امتیازدهی شده و از میانگین هندسی شاخص‌های هر یک از معیارها، نقشه نهایی وضعیت هر معیار تهیه و از میانگین هندسی معیارها، نقشه وضعیت فعلی بیابان‌زایی منطقه تهیه گردید. نتایج نشان داد که 27/68% منطقه در کلاس بحرانی (ج)، 07/30% منطقه در کلاس بحرانی (ب)، 02/1% منطقه در کلاس بحرانی (الف) و 67/0% منطقه در کلاس شکننده (ج) قرار دارند. از بین معیارهای مورد مطالعه معیار کیفیت اقلیم به عنوان نامناسب‌ترین و معیار کیفیت پوشش گیاهی هم به عنوان مناسب‌ترین معیار مشخص شدند.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، مدالوس، سیستم اطلاعات جغرافیایی، دشت شمیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166247>

